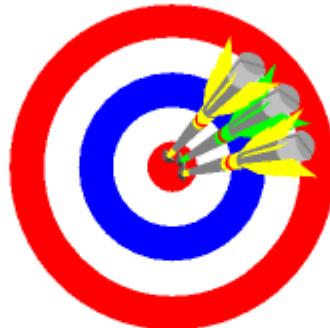

เป้าหมายในการสัมมนา

องค์กรและบุคลากรสัมมาชีวศิลป

21-23 ธันวาคม พ.ศ. 2539

เราจะช่วยกันลบคำกล่าวหา

- นั่งไม่ติดเก้าอี้
- งานไม่ทำเอาแต่คุย
- หน้ามุ่ยตลอดวัน
- พาดพันผู้ร่วมงาน
- หย่อนยาเป็นพระ

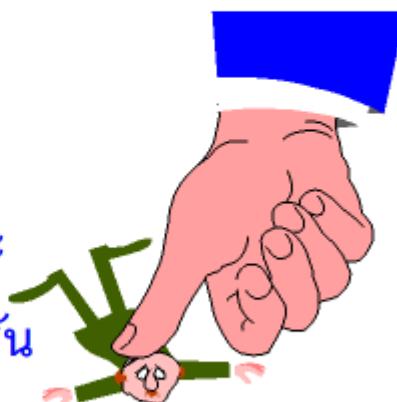
เราจะช่วยกันลบคำกล่าวหา

- เอาชนะคุณคน
- ชอบซุกงานตลอด
- บ่นอดดูใจ
- หลบหนีผู้คน
- สนใจแต่ชอบ

เราจะช่วยกันลบคำกล่าวหา

- ไม่มอบแบ่งงาน
- ตัวการแบ่งพวກ
- งานลวกปล่อยปละ
- คอยจังหวะคอรับชั้น
- ประพฤติพานจอมกล่อน

เราจะช่วยกันลบคำกล่าวหา

- ยานหย่อนศีลธรรม
- ชอบนำเสนอจีบ
- อภิบาลพวกร้อง
- ไม่สนับสนุนตลอดปี

เราจะช่วยกันลบคำกล่าวหา

- เป็นหนี้เกินตัว
- ขาดหัวประสานงาน
- วิทยาการล้านลัง
- หมดหวังกำลังใจ

ทำไมจึงต้องจัดสัมมนา :

- มีปัญหาต้องแก้ไขร่วมกัน เป็นพฤติกรรมส่วนตัว ให้สอดคล้องแผนการจัดโครงการสอน พุทธศาสนา.
- มีการเปลี่ยนแปลงการปฏิบูตจากปัจจุบัน กำหนดให้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น,วางแผนการสอน และการ เสริม ความรู้ทางพุทธศาสนา.
- มีการสั่งการ ให้ปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน,จัดทำโครงการ ทางกรณ์ เพื่อชี้แจงโครงการพัฒนาวิชาการและคุณภาพชีวิต

ทำไมจึงต้องจัดสัมมนา :

- ประสงค์ให้มีการแลกเปลี่ยนทัศนคติ, ความคิดเห็น
- เสริมสร้างความเข้าใจในปณิธานของมูลนิธิฯ
- จะเป็นหนทางให้เกิดความพร้อมเพรียงในการปฏิบูต
- เชื่อว่าหลายความคิด ดีกว่า ความคิดเดียว
- เห็นว่าผู้เข้าสัมนาเป็นผู้มีคุณค่า ในการพัฒนาองค์กร

สาเหตุที่ไม่ยอมรับ และการชี้นำ :

- ความเบื่อหน่ายต่อความจำเจ ซ้ำซากไม่มีอะไรใหม่
- ห้อแท้ด่อระบบการทำงาน ไม่เชื่อมั่น ผู้บริหาร
- ไม่เข้าใจนโยบาย ไม่ศรัทธาปัณฑานของมูลนิธิ
- ชี้นำแผนพัฒนาปรับปรุง และความหวังดีจากคณะกรรมการอำนวยการ
- คาดว่าการสัมมนาจะไม่ทำให้ดีขึ้น หรือได้ประโยชน์น้อย
- ชี้ให้เห็น ผลได้ ผลเสีย สร้างความเชื่อถือครั้งชา...

สาเหตุที่ไม่ยอมรับ และการชี้นำ :

- ห้อแท้ด่อระบบการทำงาน, ไม่ยอมรับกฎระเบียบ
- จะไม่ได้มีส่วนร่วมในโครงการ, ผู้บริหารไม่จริงใจ
- ไม่มั่นใจในการรับความรู้ใหม่, ไม่สนใจจะศึกษา
- ไม่มีสิ่งเร้า กระตุ้น ขาดขวัญกำลังใจ
- ชี้แจงการให้สิทธิ์ เสริมภาพ ความเสมอภาค พื้นฐาน...

สาเหตุที่ไม่ยอมรับ และการชี้นำ :

- จะทำให้เสียการหารายได้, ต้องการอาชีวศึกษา สร้างวัสดุตอบแทน
- เกี่ยวกับงาน ไม่สนใจความเป็นอยู่ และสิ่งแวดล้อม
- ให้นิยมถึง ความดี - ความชั่ว บ้าป่า - บุญ ความ
เกี่ยวข้องสัมพันธ์ ความสมัครสมานสามัคคี... ที่จะ
ทำให้มีความสุขในการทำงานในอนาคต.

วิเคราะห์กลุ่มผู้เข้าสัมมนา :

- ต้องการมาฟังความคิดเห็น, ร่วมในการตัดสินใจ
- ต้องการพัฒนาสื่อการสอน, อุปกรณ์ช่วยการสอน
- อยากรับความรู้ใหม่ และการทำงานร่วมกัน
- มาตามคำสั่ง เพราะมีหน้าที่ๆ กล่าวถูกตໍาหนนิ
- สนใจมากในเรื่องการปรับเปลี่ยนเดือน, เงินได้พิเศษ
- มีพัฒนาคิดไม่มั่นใจผู้บริหาร และเรื่องที่จะมีการ
เปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบกับตนในอนาคต.....

ด้วยความหวังว่า

?

ทุกท่านได้มีการจัดเตรียม,วางแผนการสอน
ให้ความร่วมมือกับทุกฝ่ายด้วยความรัก^{ประسانความมิทิฐิ} ยอมรับการพัฒนา^{และครั้งชาต่อองค์กร}

คุณครูทั่วๆไป (ผู้ใหญ่) : คุณภาพดีไปที่เบรเยนเทียน

- ผู้เป็นครูหรือผู้ใหญ่ในปัจจุบันมักจะเอาอารมณ์ ความรู้สึกของตนเป็นตัวสั่งสอนเด็กโดยไม่รับรู้ในความแตกต่างจากวัฒนธรรมหรือจิตวิญญาณเด็ก(ไม่ว่าพิเศษหรือถูก)
- ครูมักจัดการเรียนรู้จากความถนัดและที่ตนพอใจ จึงเป็นการบังคับเรียนแบบนักแก้วนกขุนทอง ไม่ฟิกให้ใช้ชลสมองในด้านความคิด เด็กไทยจึงเป็นคนคิดไม่เป็นและอุตสาหะไม่เต็มตามความสามารถ(ไม่ชอบวิเคราะห์หรือเรียนรู้ทำอะไรมีความรู้แต่ไม่เคยเรียนรู้)
- ภาพเบรเยนเทียนครูเป็นไม่ใหญ่และเด็กเป็นไม่เล็กๆ ครูในสังคมเมืองจะหาประโยชน์ดูแลเด็กว่าเป็นผู้ให้ความเดินทางแก่เด็กๆ ซึ่งแท้จริงน้ำที่ลงไปสู่เด็กจะได้รับเพียงเล็กน้อย แต่ลงไว้ในดินที่เป็นรากของต้นไม้ใหญ่ล้วนใหญ่

ด้วยความร่วมมือของบุคลากรสัมมาชีวศิลป

จึงได้ชื่อสัมมนาว่า :

เพื่อนภาคเด็กไทย

“สัมมาฯ”

ร่วมใจเร่งพัฒนา

หลักการและเหตุผล :

ด้วยปัจจัยของ สัมมาชีวศิลปมูลนิธิ
ได้จัดตั้งโรงเรียนเพื่อบรรลุสั่งสอนเยาวชนให้มี
ศีลธรรม ปัญญา และอาชีพ
จึงจำเป็นจะต้องกำหนดบทบาทของครูและเจ้าหน้าที่ ให้
เป็นผู้ชี้นำ และเป็นตัวอย่าง ต่อเยาวชน ได้อย่างชัดเจน
จึงควรจะต้องมีการปรึกษาว่าควรจะทำอย่างไร ?

วัตถุประสงค์ :

- เพื่อให้คณะผู้บริหารได้ชี้แจงแนวทางการบริหาร และ การพัฒนาองค์กร
- เพื่อร่วมกันหาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องของปัญหา ให้ทำงาน ร่วมกันอย่างมีความสุข
- เพื่อร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการจัดทำโครงการ และวางแผนในการพัฒนาต่อไป
- เพื่อสร้างความเข้าใจ, มั่นใจในการปฏิบัติงานอย่างมี ประสิทธิผล

ผลที่คาดว่าจะได้รับ :

คณะผู้บริหาร, คณะครุและเจ้าหน้าที่สัมมาชีวศิลป
จะมองเห็นแนวในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีเป็นสุข
และรักใคร่ปrongดองช่วยเหลือกันและเข้าใจใน
ปฏิฐานของมุนนิธิฯ จนเกิดสร้างสรรค์ เลื่อมใส^๔
สามารถเป็นผู้นำเข้าชั้นในการอบรมสั่งสอน
ศีลธรรม ปัญญา อารีพ ได้เป็นอย่างดี

วิธีการประเมินผล :

- ผู้ดำเนินการสัมนา สังเกตุจากที่สัมนา
 - จากแบบสอบถาม
 - จากการสังสรรค์และสรุปความคิดเห็น

หลักการ 4 ป. เพื่อทำให้การสัมนาได้ผล

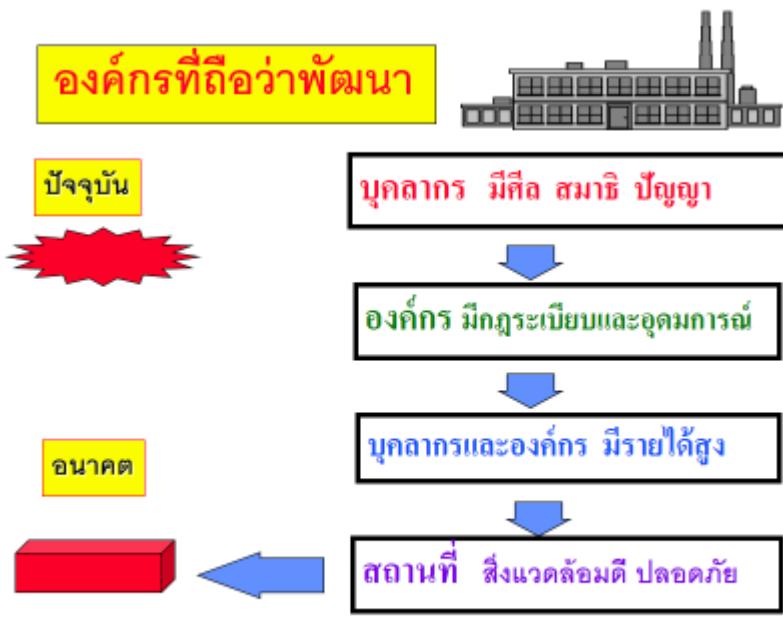
1. ปลูกใจ ต้องสร้างกระแสความอุ่นกรุ๊อกให้ก่อน
2. ประสานบรรยายกาศ เพื่อติดตามขั้นตอนการสัมมนา
3. ประสบการณ์ ช่วยกันแสดงความคิดเห็น
4. ประทับใจ ให้ความมั่นใจ จดจำนำไปปฏิบัติ

?

จะพัฒนาให้ได้ผล

ต้องมีการปฏิรูป

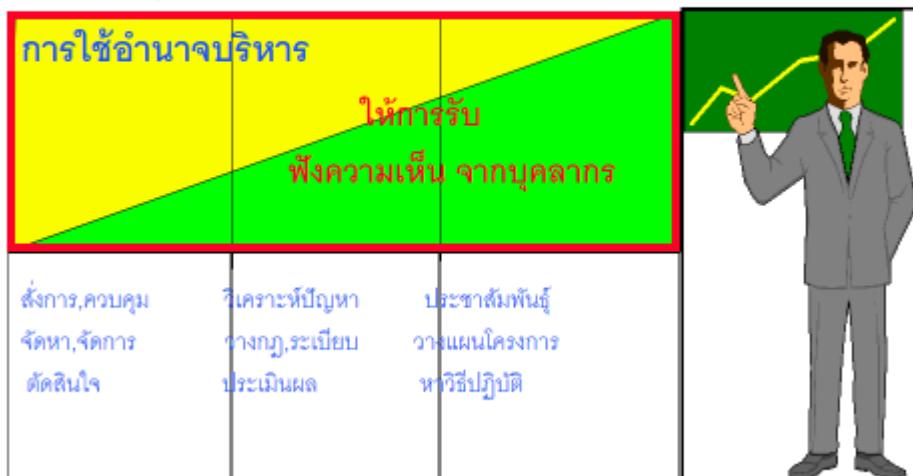

แนวทางการปฏิรูปองค์กร

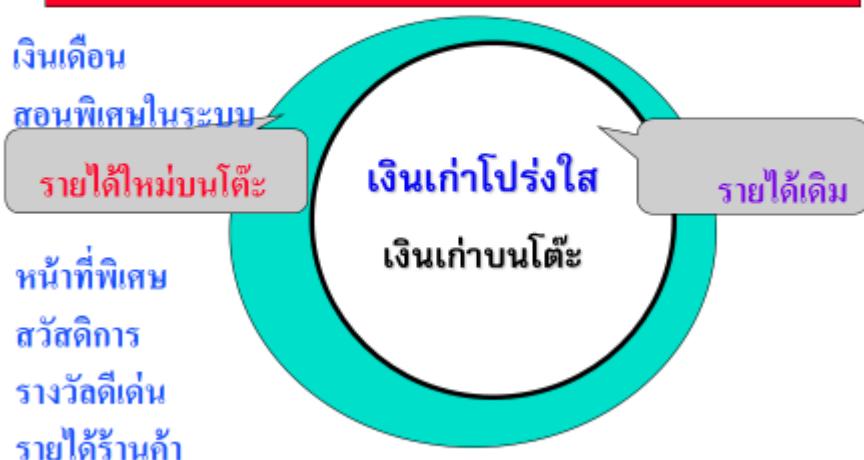

- ปรับปรุง ภูมิปัญญา วิธีการควบคุม
- จัดทำงบประมาณและแผนการเงิน
- สำรวจเพื่อพัฒนาสถานที่,
สิ่งแวดล้อม, อุปกรณ์สำนักงาน,
เครื่องเล่นการกีฬา
- จัดตั้งสนับสนุนโรงเรียน

แผนปฏิรูปการบริหาร บุคลากรสัมมาชีวศิลป

รายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากการปฏิรูป

แนวทางปฏิรูปการศึกษา

- จัดแผนการสอนพุทธศาสนา
- จัดแผนการสอนวิชาที่เกณฑ์ต่ำ
- จัดหาสื่อโสตทัศนูปกรณ์
- มากช่วยในการเรียนการสอน

แนวทางการปฏิรูปบุคลากร

- อบรมเสริมความรู้ทางพุทธศาสนา และ เทคโนโลยีการใช้สื่อทัศน์ทาง การศึกษา
- ส่งเสริมการเรียนเพิ่มวุฒิสาขาที่ขาด
- จัดโครงการปฏิสัมพันธ์กับ ผู้บริจาก,
ผู้ปกครอง และมวลชนรอบโรงเรียน
- ส่งเสริมการเพิ่มรายได้โดยเปิดเผย

ประชาริปไตย

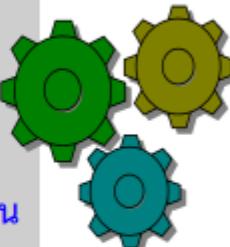
ให้ ↔ ต้องการ

สิทธิ	หน้าที่
เสรีภาพ	กฎระเบียบ
เสมอภาค	รักษาวินัย
การต่อภาพ	มีมาตรฐานพึงพาภัน

อนาริปไตย ↔ เพศจกร

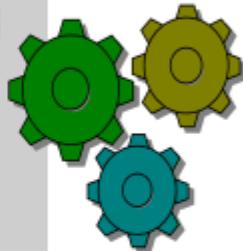
การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

- พอยใจสิ่งที่ตนมีหน้าที่อยู่, ยอมรับความแตกต่าง
- ให้ความเชื่อถือและศรัทธาองค์กร, คิดในเรื่องที่เป็นกุศล
- ยอมรับความเห็นของส่วนรวม, อาย่าเห็นแก่ตัว.

การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

- พร้อมเผชิญปัญหา, ยอมรับปัญหา
- รู้จักการบริหารการเงินของตน ไม่ให้มีปัญหา
- หาเพื่อนที่มีความคิดเหมือนเรา
- รู้จักพูดแสดงออก จริงจังจริงใจ
- คิดก่อนพูด พูดอย่างไรทำอย่างนั้น.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

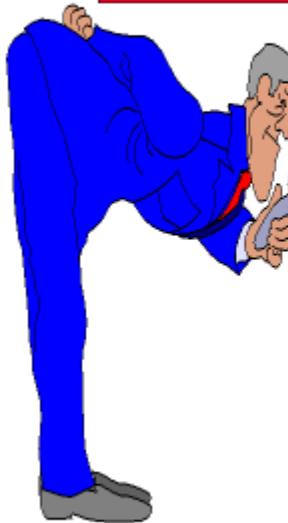
สมการส์จจะธรรມ พรมนาถิ่ง

เป้าหมายชีวิต ไม่ว่าจะเป็นแนว ศาสนา,
เศรษฐศาสตร์, การปกครองต่างกันว่า

วัตถุ

ความสุข = _____
ตัณหา

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

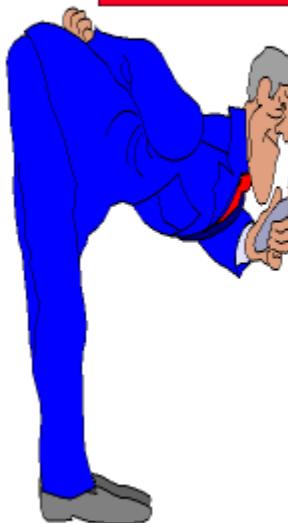

สมการส์จจะธรรม หากมี

เศรษฐีผู้หนึ่ง มีทรัพย์สินวัดอุ เต็ม 100
หน่วย และมีต้นหา = 50 หน่วย

$$\text{ความสุข} = \frac{100 - 50}{100} = 2 \text{ หน่วย}$$

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

สมการส์จจะธรรม ลอง

พิจารณาชนชั้นกลาง มีทรัพย์สิน วัดอุอยู่
50 หน่วย มีต้นหา 25

$$\text{ความสุข} = \frac{50 - 25}{50} = 2 \text{ หน่วย}$$

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

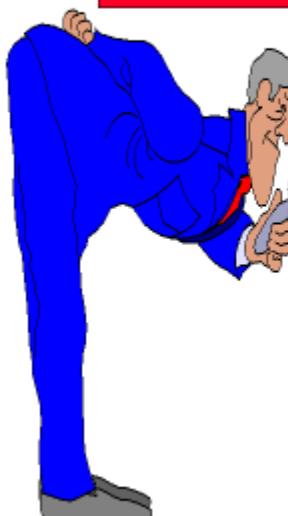

สมการส์จจะธรรม ถ้าเป็นคน

ยากจน มีทรัพย์ลินวัดอุ เพียง 10 หน่วย
และมีตัวหนา = 5 หน่วย

$$\text{ความสุข} = \frac{10}{5} = 2 \text{ หน่วย}$$

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

สมการส์จจะธรรม

แต่ตระกันข้ามถ้ามีตัวหนา = 0 หน่วย จะ
มีความสุขไม่สิ้นสุด

$$\text{ความสุข} = \frac{\text{วัดอุ}}{0} = \text{INFINITY}$$

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

- จึงกล่าวได้ว่า ความสุขจะมีได้ เท่าเทียมกันหมด ทั้งเศรษฐี และคนยากจน.
- สังคมปัจจุบันสอนให้หัวตถุ เพิ่มพูน ตัณหา ไม่รู้จักคำว่า “ พอ ”
- พุทธศาสนาสอนให้คุณ ตัณหา

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

ใช้หลักธรรมา คือ

- ธรรมา ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
- ธรรมา ที่เกี่ยวข้องกับคน

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

ธรรมะ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
ใช้อิทธิบาท 4 คือ
ฉันทะ, วิริยะ, จิตทะ,
และ วิมังสา

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

อิทธิบาท : ฉันทะ
มีความรัก พ่อใจหน้าที่,
การทำงาน

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

อิทธิบาท : วิริยะ

มีความเพียรพยายาม

ศึกษาหาความรู้ก้าวไก

ทันสมัย, ยอมรับวิชาใหม่ ๆ

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

อิทธิบาท : จิตตะ

เอาใจใส่ในสิ่งที่ทำ, ประคอง
จิตไปในสิ่งนั้น, มีสติในการ
ปฏิบัติหน้าที่.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

อิทธิบาท : วิมั่งสา

มีเหตุผล รู้จักวิเคราะห์, หา
สาเหตุแห่งปัญหา.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

ธรรมะ ที่เกี่ยวข้องกับคน

ร่วมงาน

- ใช้หลักสังคมวัฒน 4 ประการ
- พรหมวิหาร 4 ประการ.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

ธรรมะ ที่เกี่ยวข้องกับคน
ร่วมงาน

ใช้หลักสังคಹวัตถุ 4 คือ^๔
การให้ทาน, ปิย瓦จา,
สมานตตตาและอัตถจริยา.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

สังคหวัตถุ : ทาน

ทำงานเป็นผู้ให้, ผู้เสียสละ
ให้เกียรติ, ให้สิ่งของ,
ให้ความรู้, ให้อภัย.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

สัมภารัตฤทธิ์ : ปิยะชา

วาจาเป็นที่รัก, ดูดีเมื่อนำใจ,
เกิดไม่ตรี, มีสารประโยชน์,
คิดก่อนพูด.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

สัมภารัตฤทธิ์: สมานฉันท์

ทำงานเสมอต้นเสมอปลาย
ไม่ยกตนข่มท่าน, ไม่ถือตน,
พอใจในฐานะความเป็นอยู่.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

สังฆวัตถุ: อัตถจริยา

รู้จักทำงานให้เป็นประโยชน์,
ช่วยข่วยช่วยเหลือ, ช่วย
แก้ปัญหาถ้าทำได้.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

พรหมวิหาร 4 ประการ

เมตตา, กรุณา,
มุทิตา, อุเบกขา.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

พรหมวิหาร : เมตตา

เมตตา : มีความปรารถนาดี
อยากระให้ผู้อื่นเป็นสุข, มีจิต
แฝ่ไมตรี.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

พรหมวิหาร : กรุณา

กรุณา : มีความปรารถนาดี
อยากระให้ผู้อื่นพ้นทุกข์,
ความสงสาร, ช่วยนำบัดทุกข์.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

พรหมวิหาร : มุทิตา

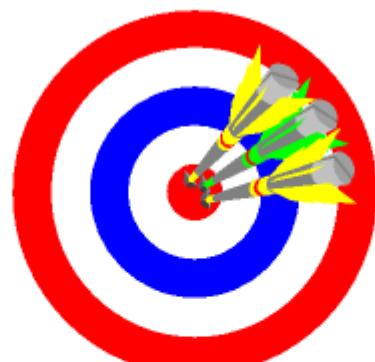
มุทิตา : ยินดีที่เห็นผู้อื่นได้ดี,
อยู่ดีมีสุข, เป็นคนใจดี
ด้วยอาการแซ่บชื่นเบิกบาน
อยู่เสมอ.

การทำงานร่วมกันอย่างเป็นสุข

พรหมวิหาร : อุเบกษา

อุเบกษา : วางแผนเป็นกลาง,
มีจิตเที่ยงตรงไม่เห็นแก่ตัว,
พิจารณาเห็นผลดี ผลชัด,
ไม่อิสส่า ริษยา.

จบการนำเสนอ

ออกแบบโดย นายมนัส ศรีเที่ยง

[คลิกปุ่มย้อนกลับ]